

NATURA 2000-GEBIED: LINGEGEBIED EN DIEFDIJK ZUID (70)
VERSLAG VELDBEZOEK DD. 8 JUNI 2016

Aanwezig namens Provincie:
Aanwezig namens Terreinbeheerder:
Datum bezoek:

8 juni 2016

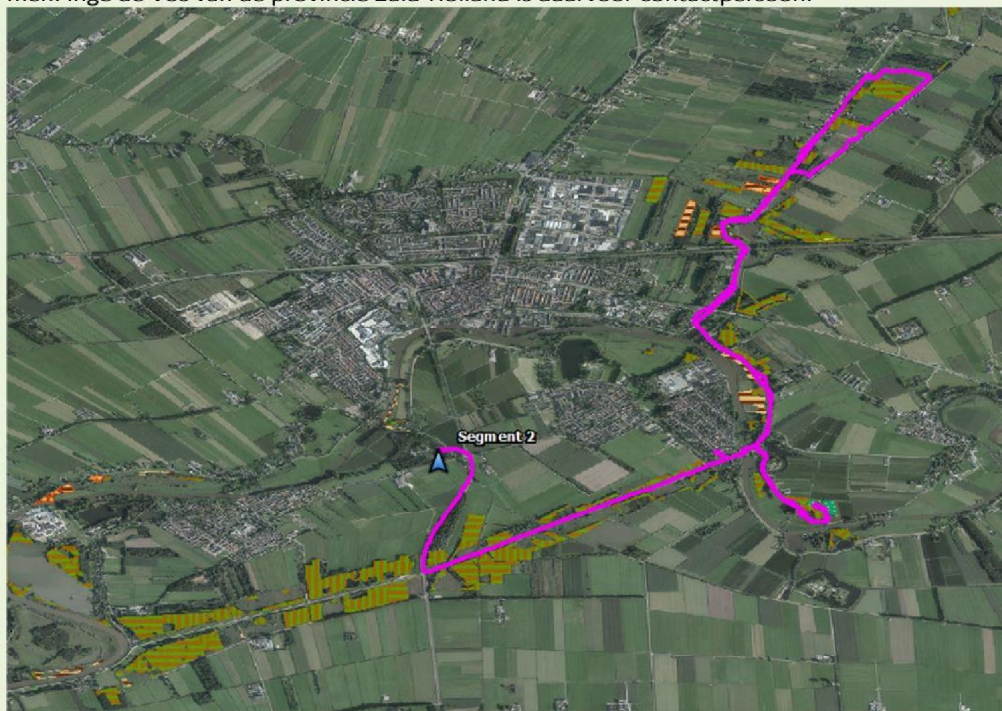
Doel

Het jaarlijkse veldbezoek is in het kader van de PAS uitgevoerd om de vinger aan de pols te houden m.b.t. zichtbare ontwikkelingen. Centraal staat daarbij de vraag of er ontwikkelingen zijn die afwijken van datgene waar in de Gebiedsanalyse van uit is gegaan. Als voorbereiding op het veldbezoek is de gebiedsanalyse bestudeerd en is de beheerder bevraagd m.b.t. eerder waargenomen signalen uit het veld.

De voor de PAS relevante verzuringsgevoelige habitattypen zijn de vochtige alluviale bossen (beekbegeleidend bos, H91E0C en essen-iepenbos, H91E0B) en het kalkmoeras (H7230).

Bevindingen

In verband met de langgerekte vorm van het gebied is het doorkruist via de wegen, met op representatieve plekken een uitgebreider bezoek te voet door het terrein (zie kaartje met afgelegde route). Het accent lag op de Gelderse gebiedsdelen. Met Zuid-Holland is de afspraak gemaakt om in 2017 de gebieden van Zuid-Hollands Landschap in de route op te nemen. Inge de Vos van de provincie Zuid-Holland is daarvoor contactpersoon.



Het Kalkmoeras (H7230) komt actueel alleen voor in de Put van Bullee en het aangrenzende perceel nieuwe natuur. Het perceel nieuwe natuur is ca. 10 jaar geleden ingericht en hier komt al een groot deel van de soorten van het kalkmoeras voor. Waargenomen zijn o.a. Vleeskleurige orchis, Grote ratelaar, Veldrus, Blauwe zegge, Dwergzegge, Moeraswespenorchis en Grote keverorchis. Het oorspronkelijke terreindeel is deels van bos en struweel ont-

daan en vormt nu een landschappelijk geheel met het nieuwe perceel. In het oudere perceel zijn veel van de kenmerkende soorten aangetroffen, waaronder de Addertong. Een vrij groot deel van dit perceel blijkt vorig jaar niet gemaaid te zijn, vanwege te natte terreinomstandigheden door overvloedige neerslag in augustus/september. Dit uit zich nu in elzenopslag en overstaand riet (zie foto). Aandacht voor het beheer is geboden om verruiging geen kans te geven. In een normaal jaar wordt slechts ca. 10% van het oppervlak niet gemaaid t.b.v. de (insecten)fauna, zoals de Moeras- en Sabelsprinkhaan.



Langs de Diefdijk ligt een perceel waarin recent het bos is verwijderd t.b.v. de uitbreiding van kalkmoeras. Hier zijn o.a. Cyperzegge, Koekoeksbloem en Veldrus waargenomen, maar de kenmerkende soorten van het habitatype ontbreken nog. De vegetatie is nog zeer open, zodat het opbrengen van geschikt maaisel de gewenste ontwikkeling kan stimuleren. Noodzakelijke lijkt dit echter niet, want Hans van Heiningen meldt na afloop van het veldbezoek dat op het in 2005 ingerichte "Weitje van Welie" in 2010 voor het eerst de Moeraswespenorchis is verschenen, naast Rietorchis en Vleeskleurige orchis, zonder dat daar maaisel is opgebracht.

Verder langs de Diefdijk en de Nieuwe Zuider Lingedijk is op uitgebreide schaal nieuwe natuur recent ingericht om de verdroging van het alluviale bos te beperken en uitbreiding ervan mogelijk te maken. Geconstateerd is dat op deze terreintjes inderdaad snel een ontwikkeling naar alluviaal bos op gang komt. (zie foto).



Op andere percelen wordt t.b.v. de variatie in het gebied echter een maaibeheer toegepast, wat zal uitmonden in typen vochtig hooiland, zoals Dotterbloemhooiland. Dit vormt onderdeel van het biotoop van de Kamsalamander. Ook op de percelen waar Dotterbloemhooiland wordt nagestreefd is waargenomen dat maar weinig doelsoorten ontkiemen. Hier kan eveneens het opbrengen van maaisel van een goed ontwikkeld terrein de ontwikkeling versnellen.

In het alluviale bos komt volgens de beheerder plaatselijk Keverorchis voor. De kwaliteit van het bos is bij een steekproefgewijs veldbezoek niet goed vast te stellen. Er zijn geen afwijkingen geconstateerd die aanleiding geven tot zorg. Het bos ziet er visueel uit zoals verwacht mag worden (zie foto)



Langs de Linge is het beheer vooral gericht op behoud van de bestaande waarden. Er zijn weinig locaties waar verbeteringen mogelijk zijn. Het Zwanendal is een uitzondering. In deze uiterwaard is het oorspronkelijke cultuurhistorische rabattenpatroon hersteld, onder meer t.b.v. de uitbreiding van ruigten en zomen. Deze zijn in het kader van de PAS echter niet relevant omdat ze niet verzuringsgevoelig zijn.

Conclusie

Er is geen reden dat de behoudsdoelstelling voor de stikstofgevoelige habitattypen in de eerste PAS-periode niet gehaald zou kunnen worden. Maatregelen die genomen zijn voor uitbreiding van de habitattypen zullen conform de verwachting pas in de 2^e of 3^e PAS-periode leiden tot de beoogde habitattypen.

Dit verslag is vastgesteld door:

.....

Handtekening

(datum)

.....

Handtekening

(datum)